

העצורים סיפרו לעיתונאי שנילוהו אליהם, והדוכר וייטנאם, כי מענים אותם, מרעיבים אותם ואין נותנים להם מים. רבים מהם טענו כי הם חולים בשחפת ובמחלות אחרות אך אינם מקבלים כל טיפול רפואי או תרופות. אחרים סיפרו כי מכריחים אותם לשתות את השתן של עצמם.

הסיפורים על איי-השדים ציירו אותו ככית-הבראה בהשאה לבלוביה-הנמרים. בי"א זה"אמר אחד מחברי הקונגרס.

בבנין אחר היו כלאות ב, כלובי-נמרים באותם תנאים עצמם, כ-250 נשים. בתוך כל כלוב היו דליים של סיד. העצורים משתמשים בו לסייד את התאים. הסכר המלוח הוייטנאמי של המשלחת. אולם העצורים סיפרו כי בכל פעם שהם מבקשים אוכל או זועקים לעזרה רפואית משליכים עליהם סיד בוער. רבים מהם ניכו. אחרים חלו בשחפת בגלל הסיד.

הוועדה ניסתה להסתיר. הביקור של חברי הוועדה האמריקאית נמשך במ"קום כשעה ורבע. אולם קרוב לחדאי שלע"ל לא היה נודע דבר על כלובי-הנמרים, לולא נילח אל שני חברי הקונגרס עיתור-נאי ועובד המשלחת, טייס קרבי לשעבר בשם תומאס הרקין (30).

כאשר חזרה המשלחת לארצות-הברית הצטמצם הדיווח שלה על כלא קונ"טון ב-

**וייטנאם
הצייד על
כלובי הנמרים**

מזה מספר חודשים נפוצו בין הכתבים האמריקאים בוייטנאם ידיעות כי ממשלת דרום וייטנאם מחזיקה עצורים פוליטיים ב-תנאים בלתי אנושיים. סיפורי זוועה הילכו בסייגון במיוחד על אחד ממחנות המעצר, הנמצא באי קונ"טון המרוחק כ-300 ק"מ מסייגון. נאמר כי העצורים מוחזקים שם ב"כלובי נמרים", שאינם אלא תאי אבן מסורגים, ללא איורור וללא מיטות או מזרונים.

כל נסיון לברר את המתרחש בכלא קונ"טון נתקל בהכחשה נמרצת מאנשי משרד הפנים של דרום וייטנאם. אולם מאיך דחו השלטונות כל בקשה של עיתונאי לביקר בכלא זה.

בתחילת החודש, כאשר בדרום וייטנאם שהתה ועדה-לבדיקת-עובדות של הקונגרס האמריקאי, הצליחו שניים מהחברים, אחרי לחצים כבדים, ואחרי נסיונות שונים למנוע אותם מכך, לקבל רשות ביקור באי.

דלת סתרים קמנה. בית-הכלא ב-קונ"טון נבנה על-ידי הצרפתים בשנת 1892. כיום נמצא באי מחנה הנקרא "מרכז ל-

תומאס הרקין ליד ציור "כלובי הנמרים" סיד על ראשי האסירים

דו"ח בן 70 העמודים שהגישה, לכמה משפטים שאמרו: "הוועדה נתקלה בכלא קונ"טון בתנאים המחייבים שיפור או תיקון, וקיבלה הבטחה כי המצב יתקרב".

עוד יותר מזה: פרנק חלטון, היועץ האמריקאי הבכיר ליד ממשלת דרום וייטנאם לענייני בטחון ציבורי, טען באוזני הוועדה כי "בארצות-הברית יש דברים גרועים יותר והמצב בקונ"טון אינו שונה מאשר בכלא גירגיה שם אוסרים את האסירים בכבלים".

היה ברור שוועדת הקונגרס, שנשלחה לדרום וייטנאם על מנת להצדיק את הפלי-שה לקמבודיה ואת מדיניותו של הנשיא ניקסון, היתה מעוניינת להסתיר ולחפות על המתרחש בקונ"טון. וזאת היתה השעי-רויה המסעירה כיום את ארצות-הברית.

איך אפשר להאמין? כאשר התגלתה כחנות הטישטוש של ועדת הקונגרס, התפטר תומאס הרקין מעבודתו בוועדה, כינס מסיבת עיתונאים, גילה את המתרחש בקונ"טון בלחית צילומים וציורים.

העיתונאי שנילוהו אל המשלחת, דון לוי, פירסם את כל שראו עיניו בשעת הביקור במקום. אנשי ועדת הקונגרס ניסו להתנצל ולהצטער כי העדיפו להציג את הממצאים לגבי כלא קונ"טון כדי לא לגרום נזק לשבויים האמריקאים הכלואים בצפון וייטנאם וכדי לא לחבל בשיתות השלום הנערכות בפאריס.

אולם טענה זו לא התקבלה על ידי דעת הקהל בארצות-הברית. אם ועדת הקונגרס יכלה להעלים מימצאים כמו "כלובי-הנמרים", כיצד אפשר להאמין לשאר מימצאיה ומסקנותיה?

הופיע ונמצא למכירה

**שנתון הטלויזיה
1970**

בהוצאת פוליטכניקום, חיפה רח' שמריהו לוי 30 ת"א רח' ברנר 17

ספר השרות כולל הסבר מקיף על מכשיר הטלויזיה ומערכותיו, אנטנות, חידושים, מכשירי בדיקה וכדומה.

קובץ תרשימים כולל את כל תרשימי מכשירי הטלויזיה הנמצאים בשוק הישראלי.

**מיועד לחובבים, תלמידים,
טכנאים ואנשי שירות**

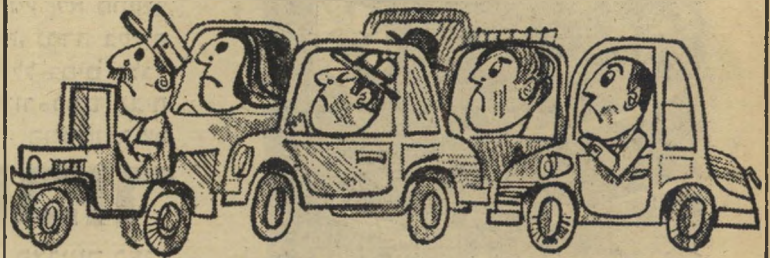
להשיג בחנויות הספרים.

המפיצים: "יסוד" רח' מאז"ה 16 ת"א "מדע" רח' הרצל 49 חיפה

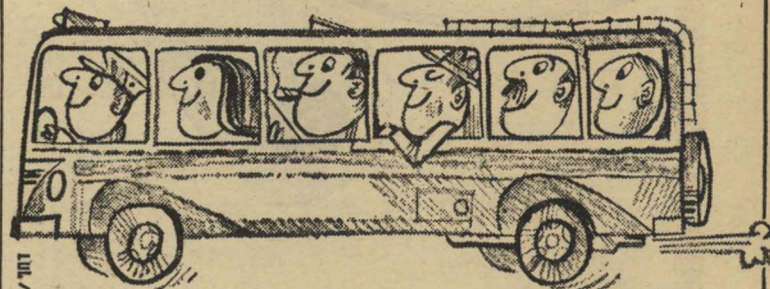

להשיג בחנויות המובחרות סוכנות והפצה פוטו קרט בע"מ תל-אביב.

**כיום
הנהיגה**

**איננה
מענגת-
השאד
אותה**

לאגד"